

La Maza, Släggan

Silvio Rodriguez /
Christina Hagelthorns
översättning

Si no creyera en la locura
de la garganta del sinsonte
si no creyera que en el monte
se esconde el trino y la pavura.

Si no creyera en la balanza
en la razón del equilibrio
si no creyera en el delirio
si no creyera en la esperanza.

Si no creyera en lo que agencio
si no creyera en mi camino
si no creyera en mi sonido
si no creyera en mi silencio.

Que cosa fuera
que cosa fuera la maza sin cantera
un amasijo hecho de cuerdas y tendones
un revoltijo de carne con madera
un instrumento sin mejores resplandores
que lucecitas montadas para escena

Que cosa fuera -corazon- que cosa fuera
que cosa fuera la maza sin cantera
un testafarro del traidor de los aplausos
un servidor de pasado en copa nueva
un eternizador de dioses del ocase
jubilo hervido con trapo y lentejuela

que cosa fuera -corazon- que cosa fuera
que cosa fuera la maza sin cantera
que cosa fuera -corazon- que cosa fuera
que cosa fuera la maza sin cantera.

Si no creyera en lo mas duro
si no creyera en el deseo
si no creyera en lo que creo
si no creyera en algo puro.

Si no creyera en cada herida
si no creyera en la que ronde
si no creyera en lo que esconde
hacerse hermano de la vida.

Si no creyera en quien me escucha
si no creyera en lo que duele
si no creyera en lo que queda
si no creyera en lo que lucha.

Que cosa fuera...

Jag måste tro på mina drömmar,
de drillar fågeln bär i strupen.
Jag måste tro, att bergen gömmer
på både rädslorna och stupen.

Jag måste tro på lust och längtan,
jag måste tro förnuftet väger
emot den dårskap som jag äger.
Jag måste tro på min förväntan.

Jag måste tro det som förvånar,
jag måste tro på mina stigar,
jag måste tro på mina toner,
jag måste tro, när orden tiger.

Vad vore livet,
vad vore livet för släggan utan stenen?
En enkel blandning utav strängar och av senor,
en blek förvirring av kött och torra grenar,
ett instrument, som saknar glittrets många stjärnor,
och som är upphängt och oanvänt på scenen.

Vad vore livet för mitt hjärta utan slagen?
Vad vore livet för släggan utan stenen?
En feg förrädare av alla dem som jublar,
de flydda tidernas nytryckta biljetter,
en evig gudabild i dagens sena stunder,
applåders åska i trasor och paljetter.

Vad vore livet för mitt hjärta utan slagen?
Vad vore livet för släggan utan stenen?
Vad vore livet för mitt hjärta utan slagen?
Vad vore livet för släggan utan stenen?

Jag måste tro på allt det hårda,
jag måste tro begärets stryka,
jag måste tro på det jag vårdar,
det som är rent och värt att dyrka.

Jag måste tro på sårens smärta,
jag måste tro på det som ängslas,
jag måste tro på det som fångslas
och bli förtrogen med mitt hjärta.

Jag måste tro på den som hör mig,
jag måste tro på den som lider,
jag måste tro på den som strider,
jag måste tro på den som rör mig.

Vad vore livet

